

[Johannes Jensen.]

de af Fællesrepræsentationen anordnede Svendepøver, saa jeg tror, det er meget faa Steder, hvor der ikke er let Adgang til at aflægge disse Prøver. I øvrigt behøver de unge Mennesker ikke at aflægge Prøven straks ved Læretidens Udløb. Det er tilstrækkeligt, at den paagældende har aflagt Prøven, inden han faar sit Næringsbevis udstedt.

Jeg vil ogsaa gerne gøre en Bemærkning angaaende det Forbehold, samtlige Kommissionsmedlemmer har taget i Betænkningen. Jeg tror, man tillægger det noget større Betydning, end der var tiltænkt det, da Kommissionen skrev det i sin Betænkning. Forbeholdet fremkom paa den Maade — jeg røber sikkert ingen Hemmelighed ved at sige det —, at der var et enkelt Medlem eller et Par enkelte Medlemmer indenfor Kommissionen, som vedrørende et bestemt Punkt i sidste Øjeblik ønskede at tage Forbehold, og saa sagde de øvrige Kommissionsmedlemmer: Ja, naar man vil tage dette Forbehold, maa vi ogsaa være frit stillede, naar Sagen kommer til Behandling og Afgørelse i Rigsdagen, idet hver Part naturligvis ud fra sit Standpunkt ønskede visse Forbedringer. Men Kompromisset var i Virkeligheden i Orden, indtil det bristede i sidste Øjeblik.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Johannes Jensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning

vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 9 af 23. Januar 1903 om Berettigelsen til at udføre Arbejder ved Vand-, Gas- eller Elektricitetsværker m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2535; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 22).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Johannes Jensen: Det foreliggende Lovforslag er fremkaldt af Foreningen af

danske Elektricitetsværker, idet man fra den Side har gjort gældende, at det under de nuværende Forhold er vanskeligt for de mange private Elektricitetsværker her i Landet at føre fornøden Kontrol med Installationerne. Det forekommer mig, at der ikke, selv om man gennemfører det foreliggende Lovforslag, opnaas væsentlige Forbedringer eller Fordele for de private Elektricitetsværker. Paa den anden Side er det naturligvis lidt vanskeligt for Rigsdagen at gaa imod et Ønske fra den Side, navnlig naar der henvises til, at der gennem Loven skulde kunne skabes større Sikkerhed for, at Arbejderne bliver udført paa mere tilfredsstillende Maade end nu.

Under Sagens Behandling i Fjor gjorde jeg opmærksom paa, at det forekom mig ikke at være rigtigt, at Kommunerne for en 5-aarig Periode gav Afkald paa den Ret, de har til at autorisere Elektricitets-, Gas- eller Vandinstallatører, for en 5-aarig Periode er mere, end Kommunalbestyrelsen er valgt paa, og en Kommunalbestyrelse kunde saa ved i Slutningen af sin Valgperiode at vedtage en saadan Bestemmelse afskære den følgende Kommunalbestyrelse fra at staa frit med Hensyn til Autorisationen. Jeg maa derfor ligesom i Fjor holde paa, at den Ret, Kommunalbestyrelsen her giver fra sig, bør den til en hvilken som helst Tid kunne genvinde ved at tage Bemyndigelsen tilbage. Jeg maa ogsaa gøre opmærksom paa, at den Bestemmelse, der her tænkes indført, nødig skulde virke som en Monopolisering. Vi maa sikre os, at de Folk, der er udlært som Elektricitets-, Gas- eller Vandinstallatør, hvad det nu er, faar en rimelig Adgang til at udøve denne Virksomhed. Naar de faar den fornødne Sikkerhed herfor, har jeg i og for sig ikke noget imod, at man gennemfører Lovforslaget. Det ligger ogsaa i deres Interesse, som skal betale Installationerne, at der er en vis Konkurrence, at der ikke her indføres noget i Retning af et Monopol for en enkelt eller nogle faa for visse Arbejder, som de paagældende saa eneraadigt kan fastsætte Prisen paa. Det forekommer mig tillige, at der bør være en rimelig Adgang for dem, hvem man nægter Autorisation, til at indbringe deres Sag for Kommunalbestyrelsen og faa den bedømt af den Myndighed, som Lovgivningen oprindeligt havde tænkt at lægge den i Hænderne paa. Men hvem der end skal autorisere, enten Kommunalbestyrelsen eller det paagældende Værk, forekommer det mig, at man ikke maa svække Værkernes Ansvar for Installationerne. Det er Værkerne, der skal kontrolere dem, efterse, hvorledes Ar-